

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **J. L.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2018, č. j. JMK 140029/2018, sp. zn. S-JMK 137594/2018/OD/VW, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2021, č. j. 32 A 73/2018 - 68,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl v záhlaví označený rozsudek, jímž Krajský soud v Brně zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2018, č. j. JMK 140029/2018, sp. zn. S-JMK 137594/2018/OD/VW.

[2] Usnesením ze dne 15. 6. 2021, č. j. 1 As 179/2021 - 16, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Současně jej vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Soud rovněž stěžovatele poučil o následcích nesplnění těchto výzev.

[3] Usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 17. 6. 2021. Podle § 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *„lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle bodin.“* V posuzovaném případě připadl poslední den lhůty k zaplacení soudního poplatku na pátek 2. 7. 2021. Stěžovatel v poslední den lhůty podal žádost o osvobození od soudního poplatku. Tuto žádost vzal podáním ze dne 13. 8. 2021 zpět, soudní poplatek však neuhradil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[4] Podaná žádost o osvobození od soudního poplatku neměla na běh lhůty k úhradě soudního poplatku vliv, neboť se jedná o účelový postup. Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že zástupce stěžovatele si obdobným způsobem (podání žádosti a její následně zpětvzetí, případně uhrazení soudního poplatku navzdory podané žádosti) počíná i v dalších soudních řízeních, přičemž tak zjevně činí toliko za účelem „umělého“ prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku (viz např. řízení vedená pod sp. zn. 1 As 195/2021, či sp. zn. 1 As 204/2021). Jednání zástupce stěžovatele tedy vykazuje znaky zneužití práva a soud proto k podané žádosti nepřihlédl.

[5] Stěžovatel rovněž soudu ve stanovené lhůtě nedoplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Lze proto dodat, že nesplnění této podmínky (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) by bylo důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti, pokud by nebylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. září 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu